

คำวินิจฉัยคณะกรรมการรัฐธรรมนูญที่ ๖/๒๕๕๐

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสุรพล พูลเกษ ผู้ถูกร้อง

พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๙) มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔

ประกาศ คปค. ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ข้อ ๓

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๙) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่เข้ารับตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปีมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) โดยมาตรา ๓๔ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จงใจไม่ยื่นบัญชีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพ้นจากตำแหน่งและห้ามผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ต่อมามีการประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ข้อ ๓ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จงใจไม่ยื่นบัญชีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ดำเนินการกับผู้นั้นตามมาตรา ๓๔

คดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ต่อผู้ร้อง โดยอ้างว่าไม่มีความเข้าใจในกฎหมายว่ากรณีไม่มีทรัพย์สิน เงินฝาก ไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีฯ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ ถือว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ข้อ ๓

ย่อโดย นางสาวสุมาภรณ์ ศรีม่วง
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาววรรณรัตน์ สุพรรณธีรากร
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๓

นางสาวนิชาภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

หมายเหตุ

- คำวินิจฉัยคณะกรรมการรัฐธรรมนูญที่ ๗/๒๕๕๐ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๕๐ , ๑๓/๒๕๕๐ , ที่ ๑๔/๒๕๕๐ , ที่ ๒๐/๒๕๕๐ ที่ ๒๑/๒๕๕๐ , ที่ ๒๔/๒๕๕๐ , ที่ ๒๕/๒๕๕๐ และ ที่ ๒๖/๒๕๕๐ วินิจฉัยทำนองเดียวกัน